

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ КОЛЕЗІ

кандидат юридичних наук, професор
МАКАРЕНКО Євген Іванович
(02.10.1949 – 30.10.2020)

Народився 2 жовтня 1949 р. с. Володимирівка Очаківського р-ну Миколаївської обл. У 1968-1970 р. проходив дійсну військову службу в Середньоазіатському прикордонному окрузі. У 1974 р. за слідчо-криміналістичною спеціалізацією закінчив Ташкентську вищу школу МВС СРСР (нині – Академія МВС Республіки Узбекистан), 1982 р. – заочну ад'юнктуру при Московській вищій школі міліції МВС СРСР (нині – Московський університет МВС Росії).

У 1985 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Розслідування квартирних крадіжок, учинених групою осіб» (спеціальність 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика, судова експертиза). У 1990 р. присвоєно вчене звання доцента, у 2007 р. – професора.

Працював на посадах старшого слідчого Слідчого управління УВС Ташкентського міськвиконкому, старшого викладача, заступника начальника кафедри криміналістики Ташкентської вищої школи МВС СРСР, з 1992 р. – доцентом, заступником начальника кафедри криміналістики Харківського національного університету внутрішніх справ, з 1998 р. – начальником кафедри організації боротьби з контрабандою Академії митної служби України (нині – Університет митної справи та фінансів), з 2001 р. – начальником кафедри криміналістики Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, з 2006 р. – професором цієї кафедри. З 2011 р. – професор кафедри кримінально-правових дисциплін ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет», де був також головою вченої ради університету. З 1970 по 2005 р. перебував на службі в органах внутрішніх справ. Полковник міліції у відставці.

Головними напрямами його наукової діяльності були проблеми розслідування злочинів проти власності. Автор понад 100 науково-методичних праць, у тому числі 30 монографій і навчальних посібників, присвячених питанням розслідування злочинів та криміналістичної підготовки кадрів для правоохоронних органів. Підготував трьох кандидатів юридичних наук. Був членом редакційних колегій збірника наукових праць «Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ» та наукового журналу «Право і суспільство».

Нагороджений нагрудним знаком «Кращий працівник МВС України» із занесенням на Дошку Пошани Міністерства (2004) та відзнаками «Почесний знак МВС України» і «Ветеран органів внутрішніх справ України» (2005), «Відмінник освіти України» (2006).

ПАМ'ЯТІ ВЧЕНИХ-ЮРИСТІВ УКРАЇНИ

доктор юридичних наук, професор,
заслужений юрист України
ГЛУШКОВ Валерій Олександрович
(28.10.1947 – 07.10.2020)

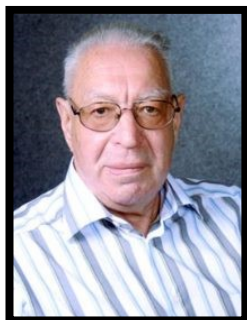
У 1972 р. закінчив Одеський державний медичний інститут (нині – Одеський національний медичний університет), 1975 р. – юридичний факультет Одеського державного університету ім. І.І. Мечникова (нині – Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова). У 1975-1981 рр. працював лікарем. З 1981 р. в Київській вищій школі МВС СРСР (нині – Національна академія внутрішніх справ), з 1991 р. – начальник кафедри загально-

юридичних наук, з 1993 р. – проректор з наукової роботи Київського інституту внутрішніх справ при Українській академії внутрішніх справ, 1995–1999 рр. – начальник відділу Міжвідомчого науково-дослідного центру при Координаційному комітеті по боротьбі з організованою злочинністю і корупцією при Президентові України; 1999–2003 рр. – начальник Центру організації та координації наукових досліджень вищих навчальних закладів та науково-дослідних установ МВС України; 2003–2006 рр. – державний експерт Управління державної безпеки РНБО України; 2006–2007 рр. – перший проректор Академії управління МВС України; 2007–2010 рр. – завідувач кафедри кримінального права і кримінології Київського національного університету ім. Тараса Шевченка; 2010–2015 рр. – завідувач кафедри оперативно-розшукової діяльності Національної академії СБУ. З 2015 р. працював професором кафедри права Київського кооперативного інституту бізнесу і права.

Автор понад 400 наукових та навчально-методичних праць, серед яких 11 монографій, 13 підручників, 19 навчальних посібників. За його наукового керівництва захищено 7 докторських та понад 30 кандидатських дисертацій, і сформовано в Україні наукові школи кримінального права та оперативно-розшукової діяльності.

Був одним із розробників Законів України «Про боротьбу з тероризмом», «Про оперативно-розшукову діяльність (нова редакція)», «Про протимінну діяльність», «Про захист об'єктів критичної інфраструктури (проект)», Оперативно-розшуковий Кодекс України (проект), «Про охорону здоров'я», Кримінального кодексу України, а також брав участь у створенні нормативно-правової основи діяльності Національного бюро розслідувань України.

Очоловав спеціалізовані вчені ради із захисту дисертацій в Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка та Національній академії СБУ.

доктор юридичних наук, професор,
заслужений діяч науки і техніки України

ДОДІН Євген Васильович
(27.01.1931 – 26.11.2020)

Після закінчення у 1953 р. Одеського державного університету ім. І.І. Мечникова (нині – Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова) працював в Одеській обласній прокуратурі.

У 1958-1965 рр. викладав в Одеській спеціальній середній школі міліції (нині – Одеський державний університет внутрішніх справ). У 1965-1980 рр. викладав в Одеському держуніверситеті, де пройшов шлях від старшого викладача до професора кафедри. У 1980-1989 рр. очолював кафедру адміністративного права і управління Київської вищої школи МВС СРСР (нині – Національна академія внутрішніх справ). У 1989-1997 рр. – професор кафедри адміністративного права та управління в Одеському держуніверситеті. З 1997 р. з Одеської державної юридичної академії (нині – Національний університет «Одеська юридична академія»), де очолював кафедру морського і митного права.

Автор (співавтор) низки підручників, монографій, серед яких: «Доказательства в административном процессе» (1973), «Доказывание и доказательства в правоприменительной деятельности органов советского государственного управления» (1976), «Административная деликтология. Часть общая» (1998), «Таможенные операции на морском транспорте» (2001), «Правове регулювання переміщення гуманітарної допомоги через митний кордон України» (2015), «Експерт та спеціаліст у митній справі України» (2004). Підготував понад 100 кандидатів і докторів юридичних наук.

У 2011 р. нагороджений орденом Князя Ярослава Мудрого V ступеня.